

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Fehéri A.*
Cím: *a Malonyai-ház*
Forrás: *Pesti Hirlap*

Bp.

(Hely)

1918. IX. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

728.3

Hely

Malonyai ház

Idő

"1918"

Személy

Fővárosi ügyek.

A Malonyai-ház.

A főváros építkezési viszonyai hétényolc évvel ezelőtt meglehetősen kedvezőek voltak. Telekhez könnyen lehetett jutni, az építkezési anyag nem rontotta még a vállalkozó számadásait és több volt a munkás, mint a munkaalkalom. Akkor folyt javában a városi házak építésének nagy reklammal megindult akciója s Bárczy István akkori polgármester programjába a középületek rég húzódo kérdésének rendezése is beletartozott, mert hisz, minél kevesebb a hivatalok és közintézmények által elfoglalt bérházak száma, annál több lakás áll a polgárság rendelkezésére: ebbe az időbe esik a városi iskolák nagyarányú építkezése is.

És ebben az időben, 1910-ben, építtette meg házat néhai Malonyay Dezső író és tanár, a Fehérvári-utból nyíló Verpeléti-ut 3. szám alatt. A telek ára 80.512 korona volt, a négyemeletes bérház építésére 395.000 korona jelzálogkölesönt vett föl a tulajdonos, az egész ház tehát — telkestől együtt — mintegy ötszázezer koronába került.

Ugyancsak ebben az időtájban dr. Bárczy István megállapította, hogy a fővárosi iparrajziskola kibővítésére több osztályt el kell valahol helyezni, mert az Oroszlán-utcai iskolaépület szűknek bizonyult. Nem arra gondolt tehát, hogy az Oroszlán-utcai épületbe egy másik iskolát helyez, az ipariskola részére pedig — programjához híven — új házat építtet, hanem kibérelte az épülőben levő Verpeléti-úti Malonyay-házat. Nehogy pedig Malonyaynak gondja le-

gyen egy bérlőt keresni, aki a legfőlebb 25—30.000 korona évi bért jövedelmező házáért évi 58.000 koronát fizetne, dr. Bárczy István polgármester tizenkét évi szerződést kötött a város nevében a barátjával s fizettet Budapesttel 1910 november 1-étől 1922 november 1-ig évenként 58.000 koronát, összesen hétésszázezer koronát. S így a város az alig kész házat átvette és egyelőre azt se tudta, hogy mit kezdjen vele. Hónapokig teljesen üresen állott, aztán elhelyezték a lakások egy részében a gróf Zichy Jenő-féle múzeum tárgyait, persze nem muzeumszerűleg, hanem akár csak egy raktárban, mindent egymásra dobálva, míg valahol alkalmas helyiség akadna.

Most pedig azt kérdezhetné valaki, hogy minek kellett bérbevenni azt a Verpeléti-úti házat 1910-ben, amikor a városnak van elég telke s a tizenkét évi bérösszegért, sőt annál jóval alacsonyabb áron egész szép iskolát lehetett volna emelni s ebben az esetben az évi teher nem 58.000 korona, hanem legfőlebb 28—30.000 korona lett volna s ami a legfontosabb, nem tizenkét évre, hanem örök időkre a városé lett volna a ház, melyben az iskolát elhelyezte.

Végül pedig az a kérdés is fölvetődhet, hogy hát hol volt a főváros tanácsa, amely elé ennek az ügynek kerülnie kellett, hol a pénzügyi bizottság, amely nélkül a város költségvetésén nem történhetik változtatás s mit szolt mindehhez a közgyűlés, amely a költségvetést megállapítja?

Ne érje ezuttal vád sem a tanácsot, se a pénzügyi bizottságot, se pedig a közgyűlést. Dr. Bárczy István a bérleti szerződést a maga személyében kötötte s 105025/1910 elnöki szám alatt a tanáccsal csak jóva-

hagyatta, a pénzügyi bizottsággal nem közölte, az 1910-iki költségvetésbe föl nem vétette s így a közgyűlésnek az állásfoglalást és a határozathozatalt lehetetlenné tette.

Ez a bérleti szerződés — mint mondtuk — 1910-ben jött létre és 1922-ig tart. Közben pedig dr. Bárczy István a butorgyűjteményét elvitette a raktáraiból s a főváros asztalos, illetőleg javítóműhelyéből s elhordatta a Kinizsi-utcai árverési csarnokba, ahol néhai Malonyay Dezső gyűjteménye került önkéntes árverés alá. Ezzel a gyűjteménnyel együtt eladták dr. Bárczy István egész akkori raktárát, persze a legnagyobb titokban — *Malonyay-név alatt*.

Az aukció után megtörtént készpénzben a leszámolás.

Fehéri Armand.